HOWD

هـــــوډ

د ښاغلی سلیمان لایق د شعرونو بیلګی

چونغرته دوهمه ترانه

زما دنیکونو اوپلرونو کوره!
ای درنګینوخاطروچونغره!
ستا هره تړه دتاریخ پاڼه ده
ای دلرغونوعظمتوچونغره!

په دغه شاوو خوا دروکې وایه
ستا شازلمیان اوسربازان څه شول؟
دهغومړولمبوایرې کومې دي
دهمغه اور سمندران څه شول؟

هغه ښباکه عاشقان چېرې دي
هغه دژوند شکلي لیلا څه شوه؟
دستا دخاورې په قدم قدم کې
دعشق او مینې تمنا څه شوه

ستا په دارو کې چې شاهان خوځیدل
اوس هلته هېره او مرکوخوره ده
ستا په ښارونو او ماڼیو باندې
شګه او خاوره دقرنو خوره ده

هلته چې پېغلې به سوما څکله
اوس یا ګیدړې یا لېوان ګرځي
دسرخ کوتل دویرانو دپاسه
اوس یا غوایي اویا اوښان ګرځي

کلونه زغلي، زمانه تښتي

HOWD

اوزه ستا څوکو ته حیران ګورم
دپسرلي په انتظار شومه زوړ
لاستا په پرښوکې خزان ګورم

ستا په کراره او ساړه فضاکې
چونغره زړه مې څو ناري غواړي
دژمي شپه کې چې سپوږمۍ خواره وي
څو دردونکې ننداري غواړي

چونغرته

ای دکړارو چوپو شپو چونغره!
ستا ددرانده سکوت بلا واخلم؟
ستا دچوپتیا تر سلو ژبو جارشم
ستا دعظمت تپوس له چا واخلم؟

ته چې پیړی،پیړی ولاړیې دلته
ډیري قیصې او خاطرې به لرې
دشپې له ستورو پېرونوسره
رازاونیازاوزمزمې به لرې

زه ستا دتوروتپوشپوپه زړه کې
دناپیدا دردو سپړل غواړم
دیوه ځوان شپونکي له دروي څخه
دسویوهیلواوریدل غواړم

کله چې سترۍ شم، دښارله چیغو
دسحرستوري ته پیغام لېږم
دده په سپینواوزري ځنوکې
ستا لوړوڅوکو ته سلام لېږم

دستا په لوړو،لوړوڅوکوکې زه

دعشق اومينې ورک جهان لټوم
ستا په وربځو او په تالنده کې
دابدي ښايست نشان لټوم

کله چې زما دژوندډېوه ټپه شي
زماشعرونه به لا تا ستايي
پيږی،پيږی به زما په مرګ وي تېرې
لازما خاوره به چونغړه وايي

په باميان کې د بودا برخليک

ملا ته آسمان ښکاري، د جمات د خونې بام
سپوږمی ورته ښکاريږي، د نوبت د کُرتو جام
اسلام د تورو کرکو او وژلو يو مرام
قران يو ه چاړه، د بی بنياده انتقام
الله د ږيرورو قاتلانو يو امام
ملا ته آسمان ښکاري د جمات د خونې بام

ملا ته دنيا ښکاري د غوايي پر ښکر ولاړه
تاريخ ببره ږيره د عرب د سر رتاړه
ولس يوه رمه، او امارت د مستو ګاړه
د تورې لمن نيسه خلاسوه ورخخه غاړه
دوه غبرګ تيغونه واخله، چلوه ورباندې دواړه
ملا ته دنيا ښکاري د غوايي پر ښکر ولاړه

کابل چړې خانه سوه د عربو د ناتار
وطن يو منډحي سو د پرديو د بازار
لرغونې باميان وران سو د پنجاب په افتخار
معصوم بودا شهيد سو په چاړه د استکبار

فیصل زموږ امام سو، اسامه زموږه پلار
کابل چړي خانه سوه د عربو د ناتار

طالب په آی. اس. آی. باندې ټیکه سو د وجدان
په تور پنجاب یې خرڅ کړ، غیرتي افغانستان
کلداره د دین برخه سوه، ډالر سوچه ایمان
خلیج د خدای جنّت سو، او شیخان پیغمبران
کابل اسلام آباد سو، افغان خاوره پاکستان
طالب په آی. اس. آی. باندې ټیکه سو د وجدان

دوینو واټ

ذا زموږ د ستر ګو وړاندی ، «غنی »ګوره څه تیر یزي

یــو با تور ملت غر قیږی، یو مظبو ط وطن نړیزی

یوه د دنیا د برم او بذل، یوه نړی د میړنیو

د غروب په لوری د رومی ،د تاریخ له پاڼو لویزی

پاس د ستورو راڼه خاڅکی، راته ښکاری اوښکی اوښکی

د آسمان په شنو غومبرو، لاری لاری رابهیږی

سرچی ږدمه په سر ویږدی، هیبتنا ک غرونه اورم

ته واځمکه په منځ دوه شوه، افغانی وطن ډوبیږی

یا آسمان زموږ په ویر کی ، ښکته پر یووته په ځمکه

یا قیامت په ځمکه جوړ شو، ولاړ غرونه هواریږی

ایمل" ریږ دی په لحد کی ،له غصی د زړه په تبه"

چی مغل په خیبر و خوت ، افریدی لا نه پوهیږی

د شنلی بر ځای له دښتو، تیری توری زرغونیږی

د اوبو پر ځای له غرونو،تکه وینی رابهیږی

د باران پر ځای له وریځو ،تندرونه راکوزیږی

د رحمت پر ځای له هسکه، غضبونه نازلیږی

HOWD

ثمر "ښکته پورته دانګی، سترګی رډی توره کښلی "

نه یی   سترګی له چا سوځی، نه یی شرم له چا کیږی

زینب " چیغی کړی چی ربه، ته لا څه ته ورته ګوری"

دحسین" په زخمی زړه کی،دیزید خنجر ځلیږی"

څه بی پته شوو جنګونه ، څه بی هوډه شوو ننګونه

تو لعنت په دی شملو شه، لا دی جګی نه شرمیږی

دا د چر ګ لکی ته ورته شملی واچوی په څمکه

دا د شرم او ماتی نښی ، پښتنو ته نه ښا ییږی

شمله هغلته شمله وی، چی په نر باندی وی لکه

اوس په هر کدو جګیږی ، اوس په هر" اجړا" خوریږی

خدایه دا دی څه راوکړه ;چی یو نر دی راپری نه ښود

هر کمر ته چی تکیه شو، لکه شګه را شړیږی

یو" میرویس " په موږکی نشته ،چی ګر ګین لاری ته سم کړی

یو" شیر شاه "راپورته نه شو، چی " مغل" ته ودریږی

*   *   *

پرو ني ملا ته ګوره ، چی ټو ک خور و سقا ط خورو

اوس چی خصم د افغان شو، په سرو زرو کی ډوبیږی

لویه خیټه غټه کونه ،نری پښی ببره ږیره

ویته خوله بی شرمه شرګی ، لکه مچ هر څه کی لویږی

مټکور ماغره دتیږی ، بی فر هنګه بی ادبه

چی تبلیغ کوی نخیږی ، چی قران لولی ششنیږی

په اسلام کی لاری باسی ، زموږ د خاوری بربادی ته

دین اخوان ته یو دکان دی ، چی هر څه په کی خر څیږی

دا دی څه بلا اخته کړه ،زموږ په دی بد مرغو خلکو

نه له تا څخه ډاریږی ،نه له دوی څخه شرمیږی

اوس چی حکم د ملا شو، د کابل په با چایې کی

HOWD هوډ

هر ساعت په چاور دانګی ، هزه ورځ په چا ور لویږی

د افغان په قتل اخلی ، سره پو نډونه شنی ډالری

پښتو پریږده چی تری تللی؛ له ایما ن سره خرڅیږی

باندی سپین په منځ کی تور دی،نګه اوردی؛ نګه اوردی

په هر تار کی يې د ږیری؛ شیطان سپور دی او زنګیږی

هر چړی په چړچوبی کی، باچایې خوبونه وینې

انګر یزی لنچر په غاړه؛ په لار ځی ته وا نڅیږی

چی پرون يې دمولی،ږنې خاوری خوسکوته

اوس په بره پښتونخواکی؛په انسان باندی سپر یږی

زما زړه پولی پولی‌دی؛رما سا لمبه لمبه ده

چی دا توره خپکی به؛له موږ کله پورته کیږی

جهاد لوښی د فساد شو، مولانا صاحب جلاد شو

دین دولت دواړه بر باد شو، د ده زړه لا نه سړیږی

زموږ کور د شرارت شو، افغانی وطن غارت شو

دا زموږ د سترګو وړاندی ،(غنی)ګوره، څه یتریږی

موږ زغمل چی رانه لوټ شی، څه چی شته دی بی ناموسه

توری خاوری مو په خوله شه، اوس هغه رانه لوټیږی

دیوی میاشتی تانده ناوی، د شهید په قبر ژاړی

وایې کوم جهادته مړ شوی، څواب وایه چی ځندیږی

تا چی سر په چادو کړی، هغه غواړی چی ما لوټ کړی

ماور بولی هغه ځای ته، چی شیطان ځنی شرمیږی

زه چی ستا له غمه زاړم، هغه څاری زما سترګې

سر راپورته کړه شهیده، ارمانونه دي رژیږی

افغانی درنی بی بیاني ، چی په پت عزت خوندی وی

دجها د تر بیرغ لاندی، بر بنډیږی لیلا میږی

هر عرب خریدار شوی،زموږد خوندو او خور لڼو

مولانا صاحب يې پلوری، نه شرمیږی ،نه ځوریږی

تر ښاړویو وریاشوی، پیښتنه په منډوی کی

د ښارویو هم څه دود وی، چی په چا باندي خر خیږی

*   *   *

ربه دا لا څه تالان دی،چی به خپل وطن یې وینم

چی خپل سپی به پردی ننګه،افغانانو ته غپیږی

چی له زړه د"کنشکا"نه،شنی لو خړی ځی آسمان ته

چی جمرود د سرو په بلخ کی،د"یما"له سره لویږی

"ګرګین"ویوست تیغ دستی،دافغان ننګی کهول ته

د"میرویس"لیڅه بیواکه،تیری توری ته غځیږی

په لاس نه ورځی بی خاورو، نه یې تیغ نه یی لښکر شته

هم لښکر هم یی تیغونه، دوطن پر ضد جنګیږی

خدایه څرنګه بدل شوو،د افغان درانه خوبونه

په هر چا چی موږ تکیه شو،په پردیو پلورل کیږی

د وطن په حق کی نه کا،تش دخیر یوه خبره

خو د خپل مطلب لپاره،د هر سپی پښو ته لویږی

په هر ځای چی باران راشی،زموږ خره یوسی له مخی

په هر خوړ چی سیلاب وزی ،زموږ وره ته راسمیږی

په هر سیمه چی بریښنا شی ، تندر پر یوزی زموږ په کلی

په هر رود چی توفان راشی ،زموږ کور ته راسیخیږی

په دالرو باړه شوی ، که غلجی که درانی دی

پښتانه او پښتو دواړه ، هسی ښکاری چی ختمیږی

د احمد په ګور یې تو کړی ، توری ناړی د ینکیو

دا چی پلار له ګروی نیسی ،دا چی ورونو ته ګواښیږی

موږ ته ټول جهان دوزخ دی ،چی وطن مو په کی نه وی

موږ ته هر وطن سقر دی ،چی افغان په کی ځوریږی

مور ته هر" شا به" پیغور دی ، چی دښمن یې را ته وایې

مور ته هر سلام لعنت دی ، چی په سپکه په مور لویږی

مور ته هره ګوله مرګ دی،چی دبل په ست یی ژوویو

مور ته هر ګوټ هلایل دی،چی د بل جام نه ګوټیږی

مور ته هر مشر دشمن دی،چی په مور یې رحم نه شی

مور ته هر افغان پردی،چی پردی سره یو کیږی

مور ته هر ملک تلک دی،چی زمور په سر روپی خوری

مور ته هر ملا بلا دی،چی په خلکو نه رحمیږی

*　　　*　　　*

جګی جګی ساقی راشه،پس له عمره راپخلا شه

په چوپیا کی کی مو غو غا شه،چی مجلس رانه سرېږی

د ځو انی نوبت می تیر شو،کوم چی تیر شو هغه هیر شو

اوس راونیسه داپاتی،چی قطار رانه تیر یږی

که مطرب او رباب نه وی ،که مستی او شباب نه وی

که دمینی عذاب نه وی، عمر بد کړی چی اوړدیږی

هوښیاری یوه تنهایی ده ، تنهایی یوه تباهی ده

په ترخو اوبو می ډوب کړه، ګنی زما جاله ډوبیږی

په مستی کی را چارپیر کړه ،یوه کیږدی خورو ځنو

چی شپی ورځی رانه تښتی ،چی کاروان رانه بیلیږی

دپسرلی په ښکلو یادو،جام ته تویې کړه سکروټی

چی ګلونه ړاته ژاړی ، چی خزان راته ګواښیږی

دخوانیپه باغ می راغله،دزړښـــــــــت دماښـــام لـــــــــره

پیالی ډکې کړه له مخی ،عمر تښتی نه ودریږی

ساقی ستړی یم له ژونده، لیږ می خلاص کړه له دی بنده

ګنی وژنی می دا تنده ،چی ګړی ګړی زیاتیږی

هو مره را کړه چی پی ورک کړم ،سرله پښو،پښی له سره

چی غنی(۱) را ځخه تښتی،بینوا(۲)رانه پټیږی

چی خوری صحرا ته ووځم،لیونی دلیو نیو

چی مستی را کی نخیږی، چی جنون را ته خندیږی

چی مر غان د ځړو دښتو،راته ووهی وزری

چی زرکان راته غړیږی،چی هوسی راته پنډیږی

*　　*　　*

نه ،نه خو شی ټو که نه ده ،غنی لیږ ور ته دمه (۳)شه

دا خوب وړی راویښږی، دا پریوتی را پا ځیږی

ګومان مه کړه چی خالی شوه ،ساقی مینا له میو

لا د تاک په تا خانو کی ، دانګور ښیښی ډکیږی

لا رباب سور شوی نه دی ، لا تش دوه دوره او ښتی

لاسا قی نوی راغلی، لا رندان نوی ګرمیږی

لا دځمکی تل کی ایشی، تللی وینی دځلمیانو

لاددی دتودوخاورو، سره ګلونه راغوړیږی

لازموږ په ارادوکی، عشق دمنډوغلی نه دی

شپه که هرځه توفانیده،ځراغونه لابلیږی

لاوطن خلک رابولی، دمیړانومعرکوته

لاهغه ژڼی ژوندی دی، چی ترهوډه قربانیږی

لاخوریږی نیمو شپو کی،دتوفان غاوری چیغی

لادغروله جمدرونو،سیلاوونه راکوزیږی

لادوینو واڼ پرانستی،لیونتوب دی لیونو ته

لاپه پښو کی دمستانو، ځنځیرونه سره شلیږی

لا دځمکی تناوونه،لاره باسی زلزلوته

لا په باداو بریښناکی،ګردشونه رارسیږی

لادرزم ګرمی شته دی،زموږ په مټوکی دننه

لاز موږ په پښتون زړه کی،"دایمل" وینه چلیږی

لاپه جنګ دتخت اوبخت کی، زمونږ لوبه ختمه نه ده

لاهمت دشیرشاهی ته،همایون له آسه لویږی

لادلوږو وریخو شاته،عقابان وهی وزری

لاپه هسکوسردروکی،افغانی زمری غوریږی

لادخپلی خاوری مینه،مونږ ته وایی چه راپاځئ

لاخوب وږی دپیریو،له خوبونو راویښیږی

لازمونږ په کلاګانو،پښتنی حیا خو ره ده

لازمونږ په دروازوکی،غیرتونه پالل کیږی

دا به بیا یوه غوغا شی، لکه خاځکی په څپو کی

یو سرکښه یاغی سین شی،سمندر ته به رسیږی

دا به بیا سپیدی خوری کړی، داطلسو پالنګونو

دبلورو په بیدیا به، رود دوینو راخوټیږی

دابه بیا په لمر لویدوکی،دمرغانو سیل له ورایه"

لکه سور بیرغ دفتحی،په سرو وږانګو کی رپیږی"۴

دا به بیا زمزم ته رسی،دبیدیاوو جل وهلی

دابه بیا په جل وهلو،درحمت باران وریږی

دا به بیا په مخه دانګی،دازمونږ جنګی آسونه

دابه الوزی له کندو ،دابه لوږو ته رسیږی

دا به اچوی له سویو،سری سکروټی په تکل کی

دا به رسی تر هدفه،دا به خامخا بریږی

دا به بیا اباسین ایشی،ږوبوی به توری کونی

تور پنجاب به وهل کیږی،له بنسټه به نړیږی

دا به بیا زموږه ژڼی،لاره باسی آزادی ته

چا چی زموږه سر غوځ کړی،د هغه سر به غو ځیږی

دا به بیا لنډی مسیږی،تن به باسی بستره

پښتانه به راپاڅیږی،پښتونخوا به آزادیږی

HOWD هود

دا به بیا د"احمد"چیغی،ریږدوی د لاهور مراندی

دا به بیا په کړاکړ کی،د"بیربل "ژامی ماتیږی

دابه بیا "سیدال" راباسی، دمرګ توره په غجرو

اخوندان به ترینه تښتی،اماان به تری پتیږی

دادقم چریان به پوه شی،چی افغان دننګ په کارکی

خپل پور نه پریږدی پردی، داتقدیر دی نه بیلیږی

د ښاغلی لایق صاحب نور شعرونو دلته کتلی شی

ــ یا دونه درمندونه

http://howd.org/app/download/4278459202/chunghar.pdf

ــ چونغر

http://howd.org/app/download/4278459202/chunghar.pdf

ــ کیژدی

http://howd.org/app/download/4278461402/kegday.pdf

HOWD
هود

www.howd.org